



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

10. Ex supernæ, &c. Concedit Cardinali Eboracenfi Administrationem
Episcopatus Tornacensis, tum in spiritualibus, tum in temporalibus: anno
1517.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

Quodque in pecuniis, occasione Indulgentiarum huiusmodi provenientibus, fraudem ullam facientes excommunicationis sententiæ, & illi ipsi Commissario, vel delegandis aut subdelegandis ab eo, aut eorum Ordini, modo aliquo in præmissis, vel eorum occasione detrahentes, aut allerentes, eosdem dictas Indulgentias & facultates emisse, vel super eis nobiscum, vel cum aliquo alio convenisse, & composuisse, cum ut filii obedientiæ gratuitam operam, & labores iussi à nobis in favorem dictæ fabricæ impendant, ipso facto subiaceant; à qua ab alio quàm à nobis vel Commissario prædicto, & particulariter ad hoc ab ipso deputandis, & præviâ satisfatione, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi non possint; præsentibus post dictum annum & beneplacitum nostrum minimè valituris.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostri Facti, Constitutionis, Deputationis, Applicationis, Suspensionis, declarationis, prohibitionis, inhibitionis, mandati, concessionis, derogationis, voluntatis, & decreti infringere; vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleesimo Quingentesimo decimo septimo, 18. Kal. Octobris, Pontificatus nostri, anno quinto.

Ja. Sadolerus.

Cyprianus.

„Quibus quidem litteris diligenter inspectis, pro parte Reverendissimi Patris & Domini, Domini Christophori de Forlivo, tituli S. Marie in arâ Cæli Presbyteri Cardinalis, ac totius Ordinis Minorum Regularis observantiæ Ministri Generalis, Indulgentiarum prædictarum in 25. Provinciis (ut in dictis litteris continetur) Commissarii instanter requisiti, per Notarium nostrum infra scriptum cum ipsis originalibus litteris concordari mandavimus, & fecimus, quibus omnibus & singulis nostrum interposuimus Decretum, & ad amplio rem evidentiam præmissorum, Sigillum nostrum in similibus consuetum præsentibus duximus appositum. Datum Mediolani, in Domo Residentiæ nostræ, die undecima mensis Januarii, 1518.

„Pontificatus præfati Sanctissimi Domini nostri Pape anno quinto. Præsentibus ibidem Venerabilibus viris Dominis, Fredulo Maynardo, Canonico Cæseratensi & Presbytero, Joanne Quirico de Ferrariis, Canonico Collegiæ Ecclesiæ S. Ambrosii de Vigevano, Novariensis Diocesis, testibus ad præmissa vocatis, habitis atque rogatis.

„Transumpti auctor erat Baptista Bagarottius Episcopus Bobiensis, & Comes Scriptor, & Notarius Joannes Thomas de Cavallis, Mediolani & Imperialis Notarius.

X.
ExArchiv.
Angliæ
Rimer.
Tom. 13.

Concedit Cardinali Eboracensi Administrationem Episcopatus Tornacensis, tum in spiritualibus, tum in temporalibus: anno 1517.

LEO EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, dilecto Filio Thome, Tituli Sanctæ Cecilie Presbytero Cardinali, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EX supernæ providentiæ Majestatis Univerfi Gregis Domini, & singularum Ecclesiarum (præsertim Cathedrâ insignium) Curam gerentes, ad ea libenter intendimus, per quæ nostræ provisionis ministerio seditionum, & scandalorum, inter Fideles quoslibet imminentium, amoveatur occasio, & dictarum Ecclesiarum occurratur dispendiis, nec non Catholicorum Regum (in quorum temporali dominio Ecclesiæ ipsæ consistunt) iustis

querelis opportunis remediis valeat obviari. Dum siquidem cum accepissemus, quod dilectus Filius Ludovicus electus Tornacensis, quem nos pridem Ecclesiæ Tornacensi, tunc ex eo, quod Bonæ memoriæ Carolus Episcopus Tornacensis, tunc in humanis agens, Regimini, & administrationi illius Ecclesiæ Tornacensis, cui tunc præerat, in manibus nostris spontè, & liberè cesserat, nosque cessionem ipsam duxeramus admittendam, usque ad certum tunc expressum tempus, Administratorem in Spiritualibus, & Temporalibus, de Fratrum nostrorum Consilio, deputaveramus, & de cuius deinde Persona eidem Ecclesiæ provideramus, præficiendo eum illi in Episcopum, & Pastorem, Curamque, & Administrationem illius sibi in spiritualibus & temporalibus plenariè committendo, Ecclesiam prædictam Populo insignem pro deserta, & derelicta habente, ne ipsa Ecclesia, Pastoris interim regimine destituta, in spiritualibus, & temporalibus gravia dispendia pateretur, te, tunc electum Lincolniensem Ecclesiæ prædictæ in spiritualibus, & temporalibus Administratorem, quoad viveres, per quasdam primò de Fratrum nostrorum Consilio Apostolicâ auctoritate constitutum, & deputavimus: & mox quum ab aliquibus revocaretur in dubium, an posteriores Constitutio, & Deputatio huiusmodi per translationem tui de Ecclesiâ Lincolniensi ad Ecclesiam Eboracensem per nos factam cessarent, per alias nostras in formâ Brevis confectas declaravimus, Constitutiones & Deputationes, per translationem prædictam, vel etiam Regimini, & Administrationis præfate Ecclesiæ Eboracensis Possessionis, vel quasi assecutionem non expirare: Successivè verò per nos accepto, quod præfatus Ludovicus, Deputatio, & Provisionis de persona sua, ut præmittitur, factam vigore Regiminis, & Administrationis, ac Bonorum dictæ Ecclesiæ Tornacensis, seu majoris partis eorum possessionem vel quasi assecutus fuerat, & ipsam possessionem pacificè continuaverat, donec Civitas Tornacensis, ad carissimi in Christo Filii nostri Henrici Anglorum Regis illustris manus devenerat, quo tempore, Bello inter eundem Henricum, & claræ memoriæ Ludovicum Francorum Reges vigente, dictus Ludovicus electus jure, quod sibi in dicta Ecclesia Tornacensi competebat, frustraretur, & ex aliis causis tunc expressis, Constitutionem, & Deputationem de Persona tua in ipsius Ecclesiæ Tornacensis Administratorem per nos sic factas, auctoritate Apostolicâ per nostras litteras revocavimus, & eidem Ludovico electo, quod possessione Ecclesiæ Tornacensis, & Bonorum illius pacificè frui, & gaudere deberet, indulgimus, monuimusque dilectos Filios, Capitulum Ecclesiæ Tornacensis prædictæ, Clerumque, & Populum dictæ Civitatis, & Tornacensis Diocesis, & eorum singulares, ac alias Personas, etiam Religiosas exemptas, & non exemptas, dictæque Ecclesiæ Tornacensis Vasallos, & Laboratores, Feudatarios, & Emphyteotas, ac fructuum, reddituum, & proventuum Mensæ Episcopalis Tornacensis Arrendatarios, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, nobilitatis, & præminentie Ecclesiasticæ vel mundanæ forent, etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, seu quavis alia Ecclesiasticâ, vel mundanâ dignitate fulgerent, in Virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub gravissimis censuris, & penis tunc expressis, districtè eis præcepimus, ut dicto Ludovico Electo, tanquam eorum Animarum Patri, & Pastori obedirent, eique de dicta Mensæ fructibus, redditibus, & proventibus integrè responderent, & alia facerent, certis desuper executoribus, qui ad censuram, & penarum huiusmodi incursum declarationem procederent, & alia eis per nos tum commissa exaquerent, desuper deputatis, prout in singulis litteris prædictis plenè continetur.

Et deinde cum præfatus Henricus Rex, & tu,

à revo-

à revocatione, monitorio, & mandato prædictis, quamprimum illorum habuistis notitiam, ad nos & Sedem Apostolicam coram certis honestis Personis appellavissetis; Nos appellationis hujusmodi, ac nullitatis dictarum posteriorum litterarum, & illarum prætextu, vel etiam alias post, & contra appellationem hujusmodi gestorum causas, ad vestri instantiam, Venerabili Fratri Francisco Episcopo Albanensi, & dilecto Filio nostris Achilli tituli Sancti Sixti Presbytero Cardinali, audiendas commisimus, & sine debito terminandas.

Nuper autem dictus Henricus Rex nobis per suas litteras, & ejus nomine Venerabilis Frater noster Sylvester Episcopus Wigornienfis, pro eodem Henrico Rege ad nos, & Sedem prædictam destinatus Orator, significarunt, dicti Henrici Regis pro suo, & ejusdem Civitatis tranquillo statu (cum Civitas ipsa in confinis consistit) maximo interesse, ut præfato Ludovico Electo, qui sui erga ipsum Henricum Regem infesti animi conscius, Homagium Dominis temporalibus dictæ Civitatis per illius Ecclesiæ Antistites præstari solitum, præfato Henrico Regi nunquam præstitit, & quem idem Henricus Rex sibi, & rebus suis vehementer habet suspectum, Regimen, & Administratio dictæ Ecclesiæ Tornacensis (ne sub illorum Clypeo contra eum sinistra aliquid machinetur) interdicanetur, illaque alteri Personæ idoneæ, dicto Henrico Regi non suspectæ committantur, & nisi hæc fiant, formidandum esse, ne brevi temporis spatio aliqua suscitetur in dicta Civitate seditio, quæ perniciosos, & inevitabiles tunc producat effectus.

Nos considerantes, præfato Ludovico electo non expedire in ea Civitate degere, cujus Domino temporali adeo est suspectus, nec præfata Ecclesiæ Tornacensi utiliter consuli, si ejus regimen, & administratio per illius exerceantur Vicarios, qui ad Ecclesiam ipsam se conferre, ac Clerum ac Populum suæ Curæ creditos personaliter visitare securè non possit, volentesque ad seditiones, & Populorum scandala evitandum, & ne Ecclesia ipsa aliqua interim in spiritualibus, & temporalibus detrimenta sustineat, opportunum adhibere remedium, ac sperantes, quod tu, qui alias Ecclesiæ Tornacensis regimen, & administrationem hujusmodi laudabiliter gessisti, scies, velis, & poteris, auctore Domino, illam rursus feliciter regere, & providè gubernare, motu proprio, non ad tui, vel dicti Henrici Regis, aut cujusvis alterius pro te nobis oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra merâ, & maturâ deliberatione, certa scientia, & potestatis plenitudine, omnes, & singulos, contra quos Executores præfati, vel eorum aliquis, aut subdeputati ab eis, præmissorum occasione censuras forsitan fulminarunt, à censuris eisdem harum serie absolvimus, & si dictus Ludovicus Electus infra quadraginta dies, quorum decem ei pro primo, & decem pro secundo, & decem pro tertio, & peremptorio termino, ac Canonica monitione, nec non reliquos decem dies hujusmodi ad ipsius Ludovici Electi, si in hæc defecerit, contumaciam magis convincendam, ex superabundanti cautela assignamus, Præsentium, seu earum autentici transumpti, publici Notarii subscriptione, & alicujus Curie Ecclesiasticæ, vel Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, Sigilli impressione muniti, in dictæ Tornacensis, & Cameracensis Ecclesiarum valvis affixionem faciendam (quam vim validæ, & efficacis cautionis, perinde ac si ipse Ludovicus Electus, ad hoc personaliter vocatus & apprehensus foret, obtinere decernimus) coram dictis Francisco Episcopo, & Achille Presbytero Cardinalibus, se Homagium prædictum, & juramentum fidelitatis, secundum consuetudinem à Prædecessoribus suis inviolabiliter observatam, dicto Henrico Regi præstitisse, seque eidem Henrico Regi fidum, & omni contra eum, & ejus Statum infidelitatis suspitione carentem le-

gicimè non docuerit, ex nunc, prout ex tunc, & è contra, quavis appellatione omnino remotâ, auctoritate Apostolicâ te dictæ Ecclesiæ Tornacensis Administratorem in spiritualibus, & temporalibus usque in finem hujusmodi litis deputamus, teque quoad administrationem eandem, & nostras super illa confectas litteras cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, in eum quo ante revocationem prædictam quomodolibet existebas, & existere poteris, statum restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus.

Decernentes ex nunc irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis etiam auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attemptari.

Et nihilominus tibi Singulares Capituli, Cleri, & Populi prædictorum, & alias Personas etiam Religiosas, exemptas, & non exemptas, dictæque Ecclesiæ Tornacensi Feudatarios, Emphyteotas, Colonos, Vasallos, & alios supradictos, etiam si qualificati, ut præfertur, existant, ad tibi, dicta tua administratione durante, obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas exhibendum, & tibi de fructibus, redditibus, & proventibus, & aliis juribus dictæ Mensæ à se debitis respectivè, integrè respondendum, per censuras Ecclesiasticas, & pecuniarias penas, & alia quævis opportuna remedia, etiam dicta appellatione postpositâ, compescendi, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii Secularis, facultatem concedimus per præsentem.

Non obstantibus præmissis, ac felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, de Personis extrâ earum Civitates, vel Dioceses, nisi in Casibus ibi exceptis, & in illis ultra unam, & Concilii generalis ultra duas dies ad Judicium non vocandis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus illis, quæ in aliis nostris, per quas te olim dictæ Ecclesiæ Tornacensis Administratorem constituimus, litteris volumus non obstat, cæterisque contrariis quibuscunque.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, assignationis, decreti, restitutionis, repositionis, reintegrationis, & concessionis infringere &c.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millefimo Quingentesimo decimo septimo, quinto decimo, Kal. Maji Pontificatus nostri, anno quinto.

Jac. Sadoletus.

Pro Cardinali Eboracensi, Bulla Decimarum Registrata apud me, Bembum: anno 1517.

LEO EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, dilecto Filio Thomæ, tituli Sanctæ Cecilie Presbytero, Cardinali Eboracensi, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

AD præclara virtutum munera, quibus illorum Largitor Altissimus personam tuam multipliciter decoravit, nostræ dirigentes considerationis intuitum, & attentè prospicientes, quod tu Romanam Ecclesiam, cujus honorabile membrum existis, tuorum honores plenius magnitudine meritorum, spem nobis pollicentur indubiam, quod ea, quæ Circumspectioni tuæ duxerimus committenda, ex doctrina, ac etiam longa rerum gerendarum experientia, quibus etiam te illustratum novimus, ad nostrum, & Sanctæ Sedis Apostolicæ statum atque honorem pertinentia, omni studio, & sollicitudine prudenter exequeris.

Hac itaque fiducia moti considerantes, si Sedes Apostolica promoris ad Cathedralium Ecclesiarum regimina, pro necessariis expensis in sua hujusmodi promotione faciendis, facultatem concedere

XI.
Ex Arch.
Angl. Ri-
mer, Tom.
13.